

Koninklijke Vereniging voor Nederlandse Muziekgeschiedenis

Invoering der Hoornmuziek bij de Nederlandsche Infanterie

Author(s): J. W. Enschedé

Source: *Tijdschrift der Vereeniging voor Noord-Nederlands Muziekgeschiedenis*, Deel 7, 4de Stuk (1904), pp. 278-279

Published by: [Koninklijke Vereniging voor Nederlandse Muziekgeschiedenis](#)

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/947958>

Accessed: 21/06/2014 16:34

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <http://www.jstor.org/page/info/about/policies/terms.jsp>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Koninklijke Vereniging voor Nederlandse Muziekgeschiedenis is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Tijdschrift der Vereeniging voor Noord-Nederlands Muziekgeschiedenis*.

<http://www.jstor.org>

INVOERING DER HOORNMUZIEK BIJ DE NEDERLANDSCHE INFANTERIE.

Bij beschikking van den Commissaris Generaal van Oorlog van den 30 November 1814 N°. 48 werden van kracht de *Marschen en signalen voor de tamboers en pijpen van de Armée zijner K. H. den Souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden*, op last van dien Commissaris Generaal, gecomponeerd door JACOB RAUSCHER. Deze, geboren in 1771 te Pirmasenz in de Paltz, was destijds werkzaam in de orkesten van den Hollandschen schouwburg en van Felix Meritis te Amsterdam en was het volgende jaar Kapelmeester van de Amsterdamsche schutterijmuziek; hij overleed in de hoofdstad in 1834. Van zijn composities ken ik een weinig beteekende: *Vreugde-zang voor... Willem Frederik... Prins van Oranje... en Anna Paulowna*, op woorden van mijn overgrootvader JAN VAN WALRÉ.

Uit bovenstaanden titel blijkt, dat onmiddellijk na den Franschen tijd bij onze infanterie nog pijpen waren. Bij Kon. Besluiten van Maart en Mei 1819 werden deze gesupprimeerd, terwijl den 9 Juli van dat jaar de Commissaris Generaal van Oorlog een aanschrijving richtte aan de hoofdadministratiën der 17 afdelingen infanterie, waarin hij schreef:

„Ter daarstelling en behoud van eenheid van toon der Buchelhoorns van de hoornblazers is het mij dienstig voorgekomen te bepalen, dat deze gekocht moeten worden bij den muziekinstrumentmaker CHRISTIANI te Amsterdam; gemelde hoorns zulten voorzien moeten wezen van een stempel van goedkeuring op het instrument zelve van en onder bijvoeging van een schriftelijk certificaat van goedkeuring, af te geven door den componist RAUSCHER aldaar”. Uit een nadere aanschrijving van 2 Augustus blijkt dat reeds voor dien tijd door de hoofdadministratie hoorns waren besteld bij BALDENECKER te Amsterdam.

De hoornblazers bij de infanterie, zooals wij die kennen, dagteekenen

dus van 1819. Vóór dien tijd werden bij de infanterie dezelfde marschen geblazen door pijpers, die thans nog in gebruik zijn bij de maritiërs.

Eén dier marschen van RAUSCHER is bij de marine bekend als parademarsch en wordt gebruikt bij plechtigheden als het hijschen van de vlag en het voorlezen van het vonnis van een krijgsraad, wanneer de tamboer de ban moet openen. Bij gelegenheid van het 200-jarig bestaan van het Koninkrijk Pruisen, heeft Keizer Wilhelm, den 18 Januari 1901 dezen marsch der Nederlandsche vloot als parademarsch aan zijn Marine verleend. Bij de Schlesinger'sche Buch & Musikhandlung verscheen deze cere-marsch in verschillende bewerkingen van de hand van RICHARD THIELE.

Oerveen.

J. W. ENSCHEDÉ.